

folyóvíz mozdulatlan áramlását
hol a két ág összetalálkozik
tükrén a csillámokat napszín pitypang
látványának viruló szárait

a szélborzolta pázsit hűvösségét
verébrebbenést béka ploccsanását
a borzongást mit felidéz a testem
amit a tested borzongása járt át

egymástól távol is összefonódva
le nem szakítva sosem hervadón
se-vég-se-kezdet koszorúba gyűjtöm
hogy körbeérjen majd ha átadom

ÖT TEMPLOM

La Seu, Barcelona

Isten házában nem isten lakik,
hanem a fallal körülvelt hiány,
a sok évezredes nosztalgia
a jelen soha nem lévő után.
A szent tér súlya csaknem összenyom,
mégis mintha emelne. Döbbenet,
milyen erős a hiány jelenléte:
hogyan volt képes megmozgatni és
átlelkesíteni ennyi követ.

Nikolai Kirik, Tallinn

Ikonosztázon Szűz Mária-portré:
ékkővel kirakott arany fejék
keretében szelíd arc textílen –
a vallás merev, gazdagon díszített
pajzslemeze mögött a vázlatos,
alakuló, romlékony, emberi
istenhitet folyton cserélni kell.

Toomkirik, Tallinn

Címerpajzsok fehér templomfalon,
hiúság csiricsaré nyomai:
hány család évszázados büszkesége,
hány mester kezének munkája van
kiaggatva itt: avítt aranyfoltok,
a kiválóság fennen hirdetett,
diadalmas jelei egynemű
tömegbe olvadnak össze, ahogy
a turista sietős pillantással
végigsöpör rajtuk, és megy tovább.

Santa María del Pí, Barcelona

Újabb város, újabb gótikus templom:
szép főhajó, az oldalkápolnáknak
a szokott barokk arany belcsicsák
– de az oltár előtti mécsesstartó
állványon a szűzfehér vagy piros,
ünnepélyes rend helyett sose látott
tarkaságban: zölden, sárgán, lilán,
önfeledt vidámsággal ragyog versenyt
egymással a sok-sok templomi fény,
s vásári jókedvüktől hirtelen
a kifakult egyszerre eleven.

Stadtkirche, Winterthur

Színes, akár egy vidám képregény.
Az angyalokon legnagyobb a szárnyuk.
A próféták is mind jó húsban vannak,
csinos tógájuk gondosan redőzött,
szakálluk ápolt, és arcuk kerek.
Dől be a nap az üvegablakok
tarka tábláin, egyet nyitva hagytak,
s azon át illemtudón, boldogan
győzköd egyetlen szerelmes madár,
hogy a rendezett padsorok között
a szürke, tiszta, szabályos kőkockák
sora egyenest a mennybe vezet.